Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30277
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

bus meis pnuncaui omia iudicia, ptui
addidit oris tui. ac si apte dicat. Illa ego iu
dicia ⁊ nosse ⁊ pnuntiasse potui que te di
xisse cognoui. nã ea que ipse ñ loqueris.
nris peiudubio cogitationib abscondis.
Concordat g̃ pphetica aplicaq; sententia.
qa incõprehensibilia se di iudicia. ⁊ tam
que de ore illi plata fuerunt humanis
labris pnuntiant. quo scili ab homini
bus ⁊ plata p dm possunt. ⁊ occulta posse.

P. Inobiechone mee questiun
culę patuit causa rationis. S; queso te. si
qua sunt adhuc de hui uiri uirtutib sub
iunge.

G. Vir quida nobilis the
ophus nomine eidẽ Benedicti pats fuerat
ammonitione ꝓuersus. qui p uite sue
merito magnã apud eũ familiaritatis
fiduciã habebat. hic eũ quada die ei cellã
fuisset ingressus. hunc amarissime flen
tem reperit. Cũq; diu subsisteret. eiq; ñ fini
ri lacrimas uideret. nec tã uir di ut consue
uerat orando plangeret ſ; merendo. que
nam causa tanti luctus existeret inquisi
uit. Cui uir di dico respondit. Omẽ hoc
monastium qd construxi. ⁊ cuncta q̃ frib
ꝓparaui. omipotis di iudicio gentib tradi
ta s̃. Vir autẽ obtinere potui. ut ñ ex
hoc loco animę concederent. Cui uocẽ
te theophus auditu. nos autẽ certum q̃
destructũ a longobardor gente ei monasti
um scti. Hoc turno enim tempe ⁊ quiescenti
bus frib nup illic longobardi ingressi sũt.
qui diripientes omia nec unũ quidẽ ho
minẽ tenere potuerunt. S; impleuit
ompe ds qd fideli famulo Benedicto p
miserat. ut si res gentib traderet. animã
custoduret. Qua inte paylu uidet uice te
nere Benedicti. cui dũ nauis rerũ iactu
tam omniũ pculit. ipse in consolatione
uitam omniũ qui eũ comitabantur
accepit. Quoda quoq; tẽpe exhilarat nr
que ipse conuiuium nostũ ñ missus a dno
suo fuerat. ut di uno in monastium u
no plena duo uascula lignea que a uul
go flascones uocantur deferret. Qui unũ
deiulit. alterũ ũ pgens in itinere abscon
dit. Vir autẽ di quem facta absentia la
tere ñ poterant. unũ eũ gratiarũ actione
suscepit. ⁊ discedentẽ puerũ monuit di
cens. Vide fili de illo flascone que absco
disti iã ñ bibas. ſ; inclina illiũ caute et
uide qd intus haberet. Qui confusus
ualde a di homine exiuit. ⁊ reusus uo
lens adhuc pbare qd audierat. eũ flasco

ne inclinasset. de eo primus serpens egressus
est. Tunc pdictus exhylaratus puer per
hoc qd in uno reppit. expauit malũ qd
fecit. Non longe autẽ a monastio uicus
erat. in quo ñ minima multitudo homi
nũ ad fide di ab ydolor cultu Benedicti
fuerat exhortatione conuersa. Ibi quoq; q̃
da seimonales feminę erant. ⁊ crebro il
luc p exhortandis animab fis suos mit
tere Benedictus di famulus curabat. Qua
dam ũ die misit ex more. ſ; is qui missus
fuerat monachus post ãmonitionẽ fac
tã a seis monialib feminis rogatus mapu
las accepit. sibiq; eas abscondit in sinu. Qui
mox ut reuersus ẽ. eũ uir di uehementissima
amaritudine cepit increpare dicẽs. Quom
ingressa ẽ imqtas in sinu tuo. Ar ille ob
stupuit. ⁊ qd egisset oblitus. unde corripie
batur ignorabat. Cui aut. Rumqd ego illic
ñ eram. quando ab ancillis di mapulas ac
cepisti. ubiq; eas in sinu misisti. Qui mox
eius uestigiis puolutus. stulte se egisse
pentitur. ⁊ eas quas in sinu absconderat.
mapulas pniecit. Quada q̃ die dũ uenera
bilis pater uespiina iam hora corpis almã
ta peperet. ei monachus cuida defensoris
filius fuerat. qui ei ante meri sam lucnã
tenebat. Cũq; uir di ederet. ipse autẽ cũ lu
cerne ministio astaret. cepit p supbie spm
immente sua tacit uoluere. ⁊ p cogitationẽ
dicere. Quis ẽ hic cui ego manducanti as
sisto. lucernã teneo. seruicũ impendo. q̃s
sum ego. ut isti seruiã. ad quẽ uir di sta
tim conuersus. uehemẽter eum cepit increpa
re dicẽs. Digna cor tuũ fiat. qd est qd
loqueris. Digna cor tuũ. Vocatisq; con
cto frib pcepit ei lucernã de manib tol
li. ipsũ ũ a ministio uisit recedere. ⁊ sibi
hora eadẽ quiesẽ sedere. Qui requisitus a
frib qd habuerit in conte. p ordinẽ narra
uit quanto supbie spũ intumuerat. ⁊ que
contra uirũ di uerba p cogitationẽ tacitus
dicebat. Tunc liquido omib patuit qd ue
nerabile benedictũ latere ñ possit. in cui
aure etiã cogitationis uerba sonuissent.
Alio q̃ tẽpe in eade capanie regione fames
incubuerat magna. que omis alimtorũ
indigentia coangustabat. idq; Benedicti
monastio triticũ deerat. Panes ũ pene
omis consupti fuerant. ut ñ plus quã
quinq; ad refectionis horã frib uniuer
si contristati potuissent. Cũq; uir dei
eos consolatos cerneret. eos pusillanimi
tatẽ studuit modesta increpatione corri